

Jeremian pelastus

Avainjae: Kuningas käski etiopialaisen Ebed-Melechin sanoen: "Ota mukaasi kolmekymmentä miestä ja nosta profeetta Jeremia vankilasta, ennen kuin hän kuolee."
Jeremia 38:10

Valitut raamatunjakeet:
Jeremia 38:1-28

Kaikista Jumalan palvelijoista ihmiskunnan historian aikana profeetta Jeremia on ainutlaatuisen merkittävä. Mieti, kuinka merkittävää oli, että hänet kutsuttiin profeetaksi jo nuorena. Jeremia kirjoitti siitä tapahtumasta: "Silloin Herran sana tuli minulle ja sanoi: Ennen kuin minä sinut äidin kohdussa muodostin, minä sinut tunsin; ennen kuin sinä synnyit, minä sinut pyhitin; minä sinut kansojen profeetaksi asetin. Silloin minä sanoin: 'Ah, Herra Jumala! Katso, en voi puhua, sillä olen nuori. Mutta Herra sanoi minulle: 'Älä sano: "Olen nuori", sillä sinä menet kaikkien luo, joihin minä sinut lähetän, ja mitä minä sinulle käsken, sen sinä puhut. Älä pelkää

heidän kasvojaan, sillä minä olen sinun kanssasi pelastaakseni sinut, sanoo Herra. Jeremia 1:4-8

Voimme hyvin kuvitella, kuinka tämä vaikutti nuoren Jeremian elämään. Loppujen lopuksi Jumala oli puhunut suoraan hänelle! Lisäksi hänelle paljastettiin, että Jumala oli tuntenut hänet jo ennen kuin hän oli muodostunut äitinsä kohdussa. Vielä enemmän Jeremiaa todennäköisesti hämmästytti se, että Jumala oli pyhittänyt hänet jo ennen hänen syntymäänsä ja määrännyt hänet kaikkien kansojen profeetaksi. Ehkä Jeremia horjahti tämän viestin edessä. Hän saattoi hyvin miettiä, kuinka Jumalan tahto toteutuisi tai edes voisi toteutua. Kaikki epäilyt näyttävät poistuneen, kun Jumala antoi hänelle voiman. Luemme: ”Silloin Herra ojensi kätensä ja kosketti suutani, ja Herra sanoi minulle: Katso, minä olen pannut sanani suuhusi. Katso, minä olen tänä päivänä asettanut sinut kansojen ja valtakuntien päälle, juurruttamaan ja kaatamaan, tuhoamaan ja kumoamaan, rakentamaan ja istuttamaan.” (jakeet 9,10). Näiden poikkeuksellisten lupauksien voimaannuttamana Jeremia aloitti palvelutyönsä julistamalla pelottomasti ja uskollisesti Jumalan sanaa Israelille, Juudalle ja kansoille.

Juudan viimeisen kuninkaan Sidkian aikana Juudan johtajat hylkäsivät Jeremian profetiat. Profeetta

kehotti rohkeasti Sidkiaa ja hänen maaherrojaan hyväksymään sen tosiasian, että Jumala oli aikeissa lopettaa heidän hallitus kautensa. Jerusalemin tuhoitettiin. Heidän ainoa mahdollisuutensa selviytyä oli hyväksyä, että Babylonin hyökkäys ja Jerusalemin valloittaminen olivat Jumalan rangaistus heidän jääräpäisestä tottelemattomuudestaan. Jos he alistuivat Jumalan tahtoon, heidän henkensä säästettäisiin. Sen sijaan Sidkian kuvernöörit vaativat Jeremian vangitsemista hylättyyn vesisäiliöön. He sanoivat, että Jeremia heikensi kansan tahtoa – mikä oli maanpetos. Vesisäiliö, johon Jeremia laskettiin, oli täynnä mutaista savea (Jeremia 38:1-6). Voimme kuvitella, millaisia sisäisiä uskon kamppailuja hän koki. Kuoliko hän sinne? Oliko Jumala hylännyt hänet?

Ehkä Jeremia pohti Psalmin 40 sanoja: ”Minä odotin kärsivällisesti Herraa, ja hän kääntyi minuun ja kuuli minun huutoni. Hän nosti minut kauheasta kuilusta, mutaisesta savesta, ja asetti jalkani kalliolle ja vahvasti askeleeni.” Psalmi 40:1,2

Uskomme, että Jumala jatkaa kansansa pelastamista ”mutaisista tilanteista”. Jeremian esimerkki uskollisuudesta ja luottamuksesta inspiroi edelleen Herran kansaa. ”Jumala on meidän turvamme ja voimamme, apu hädässä, joka on aina läsnä. Siksi emme pelkää.” Psalmi 46:1,2